

щарь, и орачь, и воденичарь, и хлѣбарь и всякой другъ занаятчія, кои-то ти изработвать что-то ти трѣбува. Тѣи тогава си замѣнявать своиѣ-тѣ работѣ съ твоиѣ-тѣ и то така: ты изработвашь и спечялявашь нѣколко на день или на седмицѣ и спротивъ колко-то ти чини работа-та купувашь си облѣкло, обуща, хранѣ и друго; а пакъ тѣи за пары-ты, что сѣ зели отъ тебе, купувать си тѣмъ что трѣбува, а го нѣмѣть. Селянинъ-тъ донася въ градъ жито, вълнѣ, кокошкы и друго что е изработилъ и прибралъ отъ земли-тѣ си и отъ добытъка си, продава го и си купува друго что-то нему трѣбува; а да не бѣ оралъ и копалъ, да не бѣ дръжалъ и глядалъ добытъкъ, земля-та нѣмаше да му роди ничто полезно, добытъкъ-тъ нѣмаше да му даде нѣкоѣхъ облагѣ; той бы отишълъ да подефирва и подескача, нѣ никой нѣма да му даде ничто, зачто-то и той не е далъ нѣчто на хора-та. Занаятчія-тъ си работи занаята и изработка повече отъ колко-то трѣбува за него или искарва такѣвъ работѣ, коя-то нему малко трѣбува. Така на обушаръ не трѣбувать трое обуща, кои-то може да изработи на седмицѣ, а по тѣиѣ смѣткѣ за 52 седмицы въ годинѣ-тѣ той бы изработилъ 156 обуща, кога-то той за годинѣ едва трое обуща може съдра; нѣ другы-ты 153 чифта обуща, кои-то му остаятъ, той продава, та съ пары-ты купува си друго, что му трѣбува. А има хора, на кои-то никакъ не влиза въ работѣ това, что изработятъ; на пр. златаръ-тъ прави накытъ отъ злато и отъ драгоцѣнны камъне; нему такѣвъ накытъ не трѣбува, нѣ той го работи за да го продаде какво-то съ пары-ты, что спечяли, да може да си купи друго, что сѣ изработили друзи, а нему трѣбува.